

6.1 Occamova břitva

Konvergentní metoda

Využití metody:

- plánovací setkání – ne
- řešitelské setkání – ano
- rozhodovací setkání – ano

Facilitátor – ano

Ideální počet účastníků – 5 – 12

Individuální použití – ne

Základní pomůcky – flipchart, flipové papíry, lektorský kufřík

Charakteristika skupiny:

- otevřená – ano
- uzavřená – ano

Část setkání:

- použití metody na začátku setkání – ne
- použití metody uprostřed setkání – ano
- použití metody na konci setkání – ano

Vhodná aplikace

Wiliam z Occamu se narodil v Anglii roku 1280. Stal se františkánským mnichem a studoval oxfordskou univerzitu. Byl to revoluční filozof a jeho práce pomohly položit základy moderních teorií státu. Nejvíce však proslul svým výrokem *Entia non sunt multiplicando praetum necessitate*, což znamená, že počet entit, nebo lépe obecných filozofických kategorií nelze rozšiřovat nad nezbytnost. Tento výrok, známý jako Occamova břitva, se dnes často používá, když je nutno prosadit, aby věci zůstaly co nejjednodušší a nejspřádanější, a neodchylovat se od daného tématu.

Technika Occamova břitva pomáhá jednotlivcům i skupinám srozumitelně definovat problémy. Skládá se ze tří kroků:

1. Ustanovení širší problémové oblasti:

a) Týká se to nás.

Tím vyloučíme veškeré problémy, které nejsme schopni ovlivnit.

b) Můžeme s tím něco udělat v rozumné době?

Většinou se budeme chtít zabývat problémy, které můžeme ovlivňovat v horizontu týdnů nebo měsíců, nikoli let.

c) Umíme o tom shromáždit údaje?

Podstatné je, že problémy se řeší na základě faktů, takže musíme vybrat takový, o němž jdou shromáždit údaje.

d) Opravdu chceme toto řešit?

Zejména u problémů řešených skupinami je důležité, aby měli všichni zájem na vyřešení.

2. Návrat k jádru problému a shoda nad jeho přesnou formulací:

Shoda nad definicí.

3. Dotaz, zda problém stojí za pozornost.

Skupina se shoduje, že zaměřením na tento úkol dobře využije čas.